

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1851

Dosar nr. 1109/59/2010

Ședința publică de la 29 martie 2011

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. .X. .X. S.A. împotriva sentinței nr..X. din 10 decembrie 2010 a Curții de Apel .X. - Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-reclamantă S.C. .X. .X. S.A prin avocat .X. și intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin consilierul juridic X.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatu] cauzei arătând că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, fiind declarat și motivat în termenul legal.

Recurenta prin avocat depune la dosarul cauzei sentința nr.X din 20.04.2010 a Curți de Apel .X., pronunțată în dosarul nr.X/59/2010, prin care s-a dispus suspendarea Notei de Constatare nr..X./26.01.2010 emisă de către A.N.A.F., până la pronunțarea instanței de fond, precum și un extras de pe site-ul înaltei Curți de Casație și Justiție din care reiese că prin Decizia nr.X/2011, această instanță a respins ca nefondat recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței sus menționate.

De asemenea recurenta depune la dosarul cauzei și dovada privind înregistrarea acțiunii de fond pe rolul Curții de Apel

.X., având ca obiect anularea deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii, atacate de societate cu contestația nr.X/25.07.2008, ce a fost respinsă prin decizia X/23.09.2010 prin care s-a dispus stabilirea în sare na societății reclamante a sumei de X lei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente pentru dezbaterile recursului declarat: în cauză.

Reprezentanta recurentei a solicitat admiterea recursului așa cum a fost formulat și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii cererii de suspendare formulată de reclamări ;ă.

Se arată că în situația în care recurenta-recla mantă ar fi supusă executării silite pentru suma de X lei s-ar paraliza întreaga activitate a societății, fapt care ar duce la disponibilizări masive, având în vedere că aceasta are în prezent X de angajați.

Intimata prin consilierul juridic solicită respingerea recursului ca nefondat.

A arătat că nu sunt îndeplinite în *cauză* condițiile prevăzute de art.14 din Legea nr.554/2004 și a depus la dosar practică judiciară pentru a fi avută în vedere la pronunțarea deciziei în *cauza* de față.

Înalta Curte, având în vedere dispozițiile art.150 Cod procedură civilă a închis dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele: Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. -Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta S.C. „X .X. M” S. A. a solicitat în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili suspendarea executării actelor administrative întocmite de pârâtă, respectiv a deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii comunicate¹ prin adresa X/21.03.2008, atacate de societate cu contestația nr.X/25.07.2008, ce a fost respinsă prin decizia

X/23.09.2010 prin care s-a dispus stabilirea în sarcina societății reclamante a sumei de X lei.

Totodată, a solicitat reclamanta suspendarea în tot a actelor administrative fiscale pentru întreaga sumă de X lei.

În motivarea acțiunii s-a arătat că suma de X lei a fost stabilită prin deciziile comunicate la data de 21.03.2008, dată de la care accesoriile au curs în continuare, ajungând la data introducerii cererii la suma de X lei, așa cum rezultă din certificatul fiscal emis până la 31.08.2010.

A mai arătat reclamanta că a formulat contestație împotriva actelor administrativ fiscale întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice cu numărul X/25.07.2008.

În urma depunerii contestației, organul constatator a înțeles să înscrie în certificatul fiscal întreaga sumă de X lei (X lei pentru perioada 09.01.2004 - 03.04.2006, iar diferența accesorii calculate până la data de 31.08.2010).

Reclamanta a menționat că prin executarea sumei de X lei i s-ar produce o pagubă iminentă care ar paraliza întreaga activitate, conducând societatea la faliment.

Pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat întâmpinare solicitând în principal respingerea ca inadmisibilă a cererii de suspendare, iar în subsidiar, ca neîntemeiată.

Pe parcursul judecății, la solicitarea instanței, reclamanta a precizat care sunt actele administrative a căror suspendare o solicită precum și faptul că obligația fiscală totală ce face obiectul judecății este de X lei.

De asemenea, a depus cauțiunea fixată de instanță prin încheierea de ședință din 02.12.2010, de 3 % din suma contestată (ulterior pronunțării acestei hotărâri, dar înainte de redactarea considerentelor, **cauțiunea a fost restituită**, la cererea reclamantei, prin încheierea de ședință din 20.12.2010).

Prin sentința nr..X. din 10.12.2010, Curtea de Apel .X. a respins acțiunea formulată de reclamanta S. C. .X. .X. S.A. în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală privind suspendarea executării obligației fiscale de X lei menționată în adresa nr. X/21.03.2008 și în Decizia nr.X/28.03.2008 emise de Direcția generală de Administrare a Marilor Contribuabili din cadrul ANAF.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea de Apel .X. a constatat că pentru suspendarea executării actului administrativ în condițiile art. 15 din Legea 554/2004 trebuie îndeplinite cumulativ patru condiții: 1) să fie depusă cauțiunea stabilită de instanță, de până la 20% din cuantumul sumei contestate; 2) reclamanta să fi cerut instanței competente anularea, în tot sau în parte, a actului atacat; 3) să existe un caz bine justificat și 4) măsura să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente.

Cauțiunea stabilită de instanță a fost depusă de reclamantă astfel încât prima condiție este îndeplinită.

Curtea a constatat că reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii celei de-a doua condiții (a formulat acțiune doar împotriva unor acte administrativ fiscale ulterioare, nota de constatare nr. .X./26.01.2010 și Decizia nr. X/22.03.2010 a căror executare a fost suspendată prin sentința civilă nr. X/20.04.2010 pronunțată de Curtea de Apel .X. în dos. X/59/2010).

De asemenea instanța a observat că, dacă acțiunea ar fi fost întemeiată pe dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004 ar fi fost lipsită de obiect deoarece la data sesizării instanței autoritatea fiscală soluționase contestația administrativă prealabilă prin Decizia nr. X/22.09.2010 astfel încât, după acest moment, reclamanta mai avea la dispoziție doar acțiunea în anulare a actelor administrativ fiscale și cererea de suspendare a executării în condițiile art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Referitor la celelalte două condiții instanța a reținut următoarele aspecte:

S-a apreciat că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.2 lit.t din Legea nr.554/2004 , în sensul că nu este îndeplinită condiția cazului bine justificat, în sensul că nu există împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Curtea de Apel .X. a reținut că nu există motive serioase pentru a accepta argumentul reclamantei referitor la existența cazului bine justificat deoarece deciziile de calcul a obligațiilor accesorii privesc obligații principale *uite* doare anulului

2003, stabilite prin lege în temeiul declarațiilor fiscale ale reclamantei.

De asemenea instanța a reținut că nici condiția iminenței producerii unei pagube nu este îndeplinită.

Instanța de fond a menționat că deși reclamanta nu dispune de lichidități în acest moment, din înscrisurile contabile depuse la dosarul cauzei rezulta că deține suficiente active care trebuie luate în considerare pentru exercitarea obligațiilor fiscale.

Împotriva sentinței pronunțată de instanța de fond a declarat recurs S.C. .X. .X. S. A.

În motivarea recursului său, întemeiat pe dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, reclamanta S.C. .X. .X. S.A. - a arătat în esență următoarele:

- Instanța de fond a analizat condițiile prevăzute de legiuitor într-un cadru general, nefiind analizate în contextul cauzei supusă judecării.

Astfel, arată recurenta există suficiente elemente care să conducă la îndeplinirea condiției producerii unei pagube iminente întrucât în situația în care societatea ar fi supusă executării silite pentru suma de X lei s-ar paraliza întreaga activitate a societății, s-ar ajunge la disponibilizări masive, în prezent fiind 2500 de angajați.

De asemenea, se arată că este irelevant faptul că societatea recurentă își poate îndeplini obligațiile față de angajați și parteneri.

În ceea ce privește cazul bine justificat - se arată că s-a precizat punctual de ce sunt criticabile sub aspectul legalității și temeiniciei actele administrativ fiscale contestate, acte prin care au fost calculate în mod abuziv accesorii aferente obligațiile fiscale restante ale societății, care au fost scutite, respectiv eşalonate la plată.

Mai mult se arată că sumele înscrise în actele administrativ fiscale nu reprezintă accesorii la debitele stabilite prin nota de constatare nr. .X. - 26.01.2010 - care a fost suspendată prin sentința civilă nr. 210 - 20 aprilie 2010 și deci și accesoriile calculate la aceste debite trebuiau suspendate.

Analizând cererea de recurs, înalta Curte constată că în raport de normele legale incidente în cauză și conform

prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, aceasta este nefondată pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 15 alin. 1 din Legea nr. 554/2004: „În suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, în acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond”.

Pentru a admite o cerere de suspendare a executării unui act administrativ fiscal trebuie îndeplinite cumulativ conc. condițiile cazului bine justificat și prevenirea unei pagube iminente prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Cazul bine justificat este definit de art. 2 alin. 1 lit. t) din Legea nr. 554/2004 - fiind o împrejurare legată de stea rea de fapt și de drept de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ.

Motivele invocate de recurentul - reclamant nu constituie un caz bine justificat, deoarece prin analizarea lor nu se poate dispune o măsură de suspendare, prin natura lor cele invocate țin de legalitatea actelor administrative.

Astfel, așa cum arată reclamanta - recurentă în cererea de suspendare - legalitatea și temeinicia actelor fiscale pot fi verificate în urma efectuării unor expertize de specialitate și a interpretării unor norme juridice. Această interpretare a modalității în care organele fiscale au calculat accesorii aferente obligațiilor restante ale societății la data de 31 decembrie 2005, care au fost scutite respectiv eşalonate la plată, de la data de 9 ianuarie 2004, până la data de 3 aprilie 2006 -; respectarea sau nu de către reclamantă a prevederilor Ordinului comun nr. 6/502/3 aprilie 2006 emis de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Ministerul Finanțelor Publice - prețedează fondul cauzei - nu pot fi „pipăite” - într-o cerere de suspendare.

Prin urmare, cazul bine justificat nu este urmi evident ci motivele invocate implică analiza legalității pe fond a actului administrativ fiscal.

Condiția pagubei iminente trebuie să fie analizată doar dacă există un caz bine justificat, fiind statuat în practica înaltei Curți de Casație și Justiție că aceasta nu este dovedită și demonstrată prin simpla susținere că plata sau executarea cuantumului mare al sumei respective nu duce la producerea unui prejudiciu în patrimoniul acesteia .

Mai mult prezumția de legalitate și veridicitate de care se bucură actul administrativ determină executarea acestuia din oficiu, devenind astfel titlu executoriu.

Față de cele arătate mai sus, constatând că instanța de fond a pronunțat o sentință legală și temeinică, în conformitate cu prevederile art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, se va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de S.C. L CM .X. S. A. împotriva sentinței nr..X. din 10 decembrie 2010 a Curții de Apel .X. - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 29 martie 2011.

JUDECĂTOR,